KUR’ÂN DIŞINDA VAHİY VAR MI? (1)

Değerli hocam ellerinden öperim. Hocam Tahrim süresi 3.ayet peygam-berimize Kur'ân dışında da vahiy geldiğini gösterir
,
yoksa bunu herkese gelebilecek ilham şeklinde mi anlamalıyız
?
A
çıklanmasının saygılarımla.
..

Cevap: *“Peygamber, eşlerinden birine gizli bir söz söylemişti. Fakat eşi, o sözü (başkasına) haber verip, Allâh da peygamberi, eşinin bu dav-ranışına muttali kılınca (Peygamber, eşine) o(söylediği)nin bir kısmını bil-dirmiş (şunları şunları filana söyledin demiş), bir kısmından da vazgeçmişti. (Pey-gamber) Bunu eşine haber verince eşi: ‘Bunu sana kim söyledi?’ dedi (Pey-gamber): ‘(Herşeyi) Bilen, haber alan (Allâh) bana söyledi’ dedi.* (Tah-rim: 3)

Peygamber (s.a.v.), eşlerinden birine gizli bir şey söylemiş, fakat o eşi, Peygamber'in sırrını başkasına haber vermiş; Allah, Peygamberi, eşinin yaptığına muttali kılmış. Peygamber de zevcesinin yaptıklarının tamamını değil, sadece bir kısmını onun yüzüne vurmuş, fazla utandırmamak için hepsini söylememiş. "Bunları sana kim haber verdi?" diyen hanımına, Peygamber, bunların Allah tarafından kendisine bildirildiğini söylemiştir.

Peygamber hanımlarının, kıskançlık sebebiyle Peygamber’i çekiştirme-leri, fiskosları Peygambere ilham ile bildirilmiştir. Bu bildirim, Kur’ân vahyi gibi umuma şamil bir melek vahyi değil, ilham şeklindedir. Çünkü burada sözlü bir vahiy yoktur, sadece Peygamber aleyhindeki bir dedikodunun kendisine ilham edildiği belirtilmektedir. Eğer olay bir vahiy olsaydı Kur’ân’a yazdırılırdı. Oysa burada yazdırılan bir vahiy sözü yoktur.

Bu âyetlerde işaret edilen olayın aslını açıklamakta yarar vardır. Âyetlerde işâret edilen olay hakkında çeşitli rivayetler vardır. Bir rivayete göre Peygamber (s.a.v.) karısı Hafsa'yı, âilesini ziyârete göndermiş. O gittikten sonra onun odasında, câriyesi Mâriye ile ilişkide bulunmuş. Hafsa bunu öğrenince ağlayarak:

— Ya Resûlâllâh, sen bana bunun için mi izin verdin? Câriyeni benim günümde, benim odama sokup benim yatağımda onunla yattın? demiş.

Peygamber (s.a.v.), Hafsa'yı memnun etmek ve haberin yayılmasını önlemek için bu olayı başkasına söylememesini, bundan sonra bir daha Mariye'ye yaklaşmayacağını söylemiş. Hafsa olayı başkasına söylemeyeceğine söz verdiği halde yine 'Âişe'ye anlatmış. İşte âyetler bu münâsebetle inmiştir (Câmi'u'l-beyân: 28/157; İbn Kesîr, Tefsîr: 4/387-388).

(devamı yarın..)